

Zpravodaj

Jednoty českých právníků

2

2018

Co nikdo neví, jako by se nedělo

Zpravodaj č. 2/2018

Ročník XXVII – květen 2018

Jednota českých právníků

Ovocný trh 587/14, Staré Město, 110 00 Praha, IČ: 00444995

Sekretariát: tel.: 222 717 719, e-mail: info@jednotaceskychpravniku.cz

Pravidelná služba sekretariátu je zajištěna každou středu od 10.00 do 16.00 hodin.

www.jednotaceskychpravniku.cz

Redakční radu: JUDr. PhDr. Stanislav Balík Balík, Ph.D., JUDr. Pavel Blanický, JUDr. Martin Foukal, JUDr. Ladislav Jouza, JUDr. Antonín Mokří, JUDr. Ludmila Suchá, JUDr. Karel Wawerka.
Vedoucí redaktorka: JUDr. Jana Kurková

Za původnost a obsah příspěvků odpovídají autoři. Nevýzadané rukopisy se nevracejí.

Předplatné: cena 380 Kč vč. poštovného (ČR), 4 čísla ročně.

Objednávejte na www.jednotaceskychpravniku.cz, případně e-mailem

info@jednotaceskychpravniku.cz. Členové JČP budou i nadále dostávat jeden výtisk zdarma,

další event. výtisky si mohou objednat. Elektronicky je publikován pouze obsah Zpravodaje

Grafické zpracování, tisk a inzertní služby Impax, spol. s r. o., tel. 244 404 555, zpravodaj@impax.cz.

Toto číslo vyšlo dne 21. 5. 2018 v nákladu 900 ks.

MK ČR E 21160, ISSN 2464-5982

Autorem citátu na obalce je Lucius Apuleius Platonius, latinsky hovořící a píšící rétor, platonský filozof, prozaik a básník. Jeho hlavním dílem jsou *Metamorphoses sive Asinum aureus* (Proměny čili Zlatý osel), antický román s řadou epizodických novel různého charakteru.

Obsah 2/2018

Aktuálně

Změna budiž pochválena?! (JUDr. Ludmila Suchá)	3
Rozhovor s JUDr. Vladimírem Jirouskem (red.)	4

Články

K nové evropské regulaci ochrany osobních údajů (GDPR) (JUDr. Ivana Janů)	8
Rozhodčí řízení a Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR (prof. JUDr. Marie Karfíková, CSc.)	15
Zápisy notářem do veřejných rejstříků (Mgr. Martin Říha, Mgr. Martin Diviš, LL.B.)	23
Nájem a pacht (JUDr. Blanka Trávníková)	36
Novela zákoníku práce – dlouhodobé pracovní volno (JUDr. Ladislav Jouza)	51

Z historie

Úkol advokáta v demokracii (JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.)	57
---	----

Z činnosti Jednoty českých právníků

Výroční členská schůze Pražského sdružení JČP (JUDr. Karel Wawerka)	61
Přehled akcí, seminářů a odpoledních přednášek Pražského sdružení JČP	66
Pozvánka na společný zájezd do západních Čech (JUDr. Božena Burdychová)	68

Informace, zajímavosti, upozornění

Představujeme oceněné Podnikové právníky v roce 2018 (red.)	70
Spolek českých právníků Všehrd slaví 150 let (Martin Matoušek)	71
Studentské spolky na Univerzitě Karlově – aktivní nebo pasivní studenti? (Mgr. et Mgr. David Hurný)	74
Exekutorská komora má nové vedení (red.)	76
Kalendárium (JUDr. Karel Wawerka)	78
Soudnička (JUDr. Ladislav Jouza)	82
Kulturní okénko (JUDr. Marie Štěpánková)	84
Nás fejeton (prof. JUDr. Petr Hajn, DrSc.)	89
Myšlenky moudrých (JUDr. Ludmila Suchá)	92

Rozhodčí řízení a Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR

prof. JUDr. Marie Karfíková, CSc.

Historie rozhodčího řízení

Zamyslí-li se nad tím, co se odehrálo v právním řádu České republiky po roce 1989, musím objektivně konstatovat, že mnoho, a v některých obdobích to byla tzv. „legislativní smršť“. Je však zajímavé, že např. na nový občanský zákoník¹ jsme si museli počkat až do roku 2012 a např. nový občanský soudní řád je neustále připravován, ale jeho přijetí je zatím v nedohlednu. Na straně druhé, např. celá oblast daňového práva zažila úplně novou nejen hmotněprávní úpravu,² ale i procesní úpravu, a to poprvé v histo-

rii realizovanou samostatným zákonem.³ Abych se však držela názvu svého příspěvku, musím poukázat, že období po roce 1989 bylo relativně „příznivé“ i pro rozhodčí řízení. Institut „rozhodčí řízení“ je velmi starý a určité jde o institut starší než byly obecné soudy. Rozhodčí řízení a rozhodci původně působili jako zprostředkovatelé smíru. K řešení sporů rozhodcem nabádal např. příkaz apoštola Pavla, který navrhoval spory řešit v rozhodčím řízení a neobracet se na světské⁴ soudy. Rozhodčí řízení se stalo součástí právního řádu německých států, francouzského Code de procédure nebo našeho josefínského soudního řádu z roku 1781. Hmotněprávní základ pro rozhodčí řízení obsahoval ustanovení v § 1391 obecného občanského zákoníku z roku 1811, který zní: „O smlouvě, kterou strany zřizují rozsudího pro rozsouzení sporých práv, ustanoveno je v soudním řádu.“ Další konkretizaci právní úpravy týka-

¹ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

² Zákon č. 212/1992 Sb., o soustavě daní.

³ Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.

⁴ Ottův slovník naučný, Argo/Paseka 2000, 21. díl, str. 1065.

jící se rozhodčího řízení lze nalézt v § 577 a násl. zákona č. 113/1895 ř.z. o soudním řízení v občanských rozepřích právních (civilní řád soudní), kdy tento oddíl je nazván „Rozhodčí řízení“. Civilní řád soudní (zákon č. 113/1895 ř. z., o soudním řízení v občanských rozepřích právních) upravoval rozhodčí řízení v § 577 a násl. Umožňoval, aby rozhodčí smlouva, jíž byla věc vyňata ze soudní kompetence, byla uzavřena v těch věcech, v nichž jsou strany způsobilé o předmětu sporu uzavřít smír. V dalších ustanoveních byl upraven mechanismus jmenování rozhodců a vlastní rozhodčí řízení. Vůbec závěr 19. století byl obdobím, kdy v našich zemích působila celá řada rozhodčích institucí, např. rozhodčí soudy u pojišťoven, rozhodčí soudy společenstev hornických, rozhodčí soudy bursovní, rozhodčí soudy nemocenských pokladen, rozhodčí soudy pokladen bratrských apod. Bohužel jsem zatím nenašla literaturu a příp. jiné prameny, které by nám vypověděly o rozsahu rozhodčího řízení. Z hlediska historického měl tedy institut rozhodčího řízení v českých zemích dlouholetou právní i faktickou tradici.

Zákon č. 142/1950 Sb., o řízeních v občanských právních věcech (občanský soudní řád), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 1951, zachoval ve své struktuře rozhodčí řízení (§ 648 a násl.). Podstatně však omezil možnost uzavřít rozhodčí smlouvu; tu bylo možno sjednat jen tehdy, jestliže jednou ze stran byla československá právnícká osoba.

V rámci nových právních úprav občanského práva hmotného a procesního na počátku 60. let došlo ke dvěma výrazným změnám. Institut rozhodčího řízení včetně výkonu rozhodčích nálezů byl upraven samostatným zákonem č. 98/1963 Sb., který nabyl účinnosti shodně s tehdy novým občanským zákoníkem, občanským soudním řádem a zákonem o mezinárodním právu soukromém a procesním dne 1. 4. 1964. Rozhodčí řízení tedy přestalo být součástí obecného civilně procesního předpisu. Podstatnější změnou bylo, že rozhodčí smlouvy bylo možno nadále uzavřít jen ve sporech o majetkové nároky z mezinárodního obchodního styku. Byla tak mj. vyjádřena návaznost na tehdy nový zákoník mezinárodního obchodu, který nabyl účinnosti rovněž dnem 1. 4. 1964.

Nové právní úpravy se rozhodčí řízení dočkalo v roce 1994, kdy byl přijat zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů. Podstatou této právní úpravy rozhodčího řízení bylo přenesení projednávání a rozhodování určitých sporů ze soudů, do jejichž pravomoci tyto věci jinak patří, na rozhodce a stálé rozhodčí soudy. Výsledkem činnosti rozhodců je rozhodčí nález, který má zásadně tytéž účinky jako pravomocný soudní rozsudek, je tedy především vykonatelný státní mocí.

Co je rozhodčí řízení?

Rozhodčí řízení je řazeno mezi „*alternativní způsoby řešení sporů*“ (angl. *Alternative Dispute Resolution*). Podstatným znakem rozhodčího řízení je soukromoprávní charakter subjektů, které spor rozhodují. Tím se totiž rozhodčí řízení podstatně odlišuje od procesu soudního, v němž spor rozhodují orgány státní moci, tedy subjekty veřejnoprávní povahy. Rozhodci vystupují při svém rozhodování jako soukromé osoby a rozhodčí soudy jako soukromé nestátní instituce. Na rozdíl od jiných způsobů ADR vydávají rozhodci rozhodnutí závazné pro sporné strany, které, když není dobrovolně splněno, představuje vykonatelný exekuční titul. Za **mezinárodní rozhodčí řízení** (též mezinárodní obchodní arbitráž) je považováno rozhodčí řízení s tzv. mezinárodním prvkem, zpravidla když sporné strany mají místo podnikání, sídlo či bydliště na území různých států.

Rozhodčí řízení je v závislosti na jeho organizaci děleno na rozhodčí řízení institucionální a rozhodčí řízení *ad hoc*. **Institucionální rozhodčí řízení** je typické tím, že probíhá před stálou rozhodčí institucí (stálým rozhodčím soudem) a podle jejích procesních pravidel, která obsahují podrobnější úpravu postupu od podání žaloby přes vlastní rozhodčí řízení až po vydání rozhodnutí ve věci. Tím, že strany uzavřou rozhodčí smlouvu ve prospěch stálé rozhodčí instituce, v zásadě se podrobují jejím procesním pravidlům.

V **rozhodčím řízení *ad hoc*** strany nejmenují žádnou stálou rozhodčí instituci, která by průběh rozhodčího řízení administrovala a regulovala vlastními předpisy, ale vlastní rozhodčí řízení závisí na autonomii vůle stran, které stanoví rozhodcům jejich procesní postup.

V praxi rozhodčího řízení je dávana z mnoha důvodů přednost rozhodčímu řízení institucionálnímu – stálá rozhodčí instituce působí jako garant v rozsahu svých pravidel řádného průběhu rozhodčího řízení. Je zajištěna řádná administrace sporu administrativním aparátem, strany si mohou zpravidla vybírat rozhodce z listiny rozhodců, je zajištěna náležitá kvalifikace vybraných rozhodců, při nejmenování rozhodce stranou je jmenován chybějící rozhodce zpravidla předsedou rozhodčí instituce, rozhodci postupují podle stanovených procesních pravidel, která jsou předem vyhlášována, žalující strana zná své poplatkové povinnosti apod.

Rozhodčí řízení v České republice je v současné době upraveno v **zákoně č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZRR“). Některé otázky související s mezinárodním rozhodčím řízením jsou pak upraveny v § 117 až 122 **zák. č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém**, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMPS“).

Jelikož v současné době neexistuje žádná mezinárodní smlouva či přímo použitelný předpis Evropské unie, tak si každý stát může svými vlastními právními předpisy stanovit okruh právních sporů, které lze v rozhodčím řízení rozhodovat. V této souvislosti se hovoří o tzv. „arbitrabilitě“ nebo „arbitrabilitnosti sporu“, tedy možnosti spor před rozhodci vůbec projednat.

Co lze v České republice rozhodovat v rozhodčím řízení, stanoví § 2 odst. 1 a 2 ZRR, podle kterého „Strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů ze smluv, které se spotřebitelem uzavírá podnikatel, sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu nebo o nichž to stanoví zvláštní zákon, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud (rozhodčí smlouva). Rozhodčí smlouvu lze platně uzavřít, jestliže strany by mohly o předmětu sporu uzavřít smír.“

Aby se konkrétní spor mohl projednat v rozhodčím řízení, musí být splněny tři zákonné podmínky:

- a) **Musí se jednat o majetkový spor.** V ZRR není pojem „majetkový spor“ vymezen. V naší právní teorii se za majetkové spory považují všechny spory, jejichž předmětem je majetek nebo jejichž předmět lze vyjádřit v majetkových hodnotách, zejména v penězích. Může jít o povinnost plnit, něco činit, zdržet se určitého jednání nebo o spor na určení určitého práva nebo právního poměru. Spor se může týkat věcí movitých i nemovitých (nejčastěji jde o nezaplacení kupní ceny, ceny za dílo nebo nájemného, neposkytnutí služeb, nedodání zboží či o náhradu škody).
- b) **Musí existovat možnost projednání sporu v soudním řízení.** V občanském soudním řízení obecné soudy projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci, které mj. vyplývají z občanských a obchodních poměrů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány. V rozhodčím řízení tak např. nelze projednávat spory, o kterých rozhodují správní orgány (např. o kolaudačním rozhodnutí).
- c) **Ohledně sporu je možné uzavřít smír.** Podle § 99 občanského soudního řádu, na který odkazuje § 2 odst. 2 ZRR, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem, připouští-li to povaha věci. Povaha věci nepřipouští uzavření smíru u jednostranných právních jednání a všude tam, kde hmotněprávní úprava vylučuje, aby si strany mezi sebou upravily poměry dispozitivními právními jednáními.

V rozhodčím řízení v České republice tak lze projednávat mezi podnikateli v podstatě všechny spory vyplývající z jejich tuzemského i mezinárodního obchodního styku.

Mezi fyzickými osobami pak spory vyplývající ze soukromoprávních poměrů (např. dluhy z nájemného či půjček). V současné době již nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu ohledně řešení sporů v rozhodčím řízení v tzv. spotřebitelských smlouvách (mezi podnikatelem a spotřebitelem). Rozhodčí smlouvy ve spotřebitelských smlouvách uzavřené do 30. 11. 2016 jsou však i nadále platné, a spor tak lze i nadále projednat v rozhodčím řízení.

Jaké jsou výhody rozhodčího řízení?

Rozhodčí řízení má oproti řízení před obecnými soudy pro sporné strany celou řadu výhod:

- a) **Je méně formální.** Rozhodci postupují při rozhodování sporu podle ustanovení Řádu. Strany se mohou dohodnout na místě konání ústního jednání (např. v sudišti Rozhodčího soudu v Hradci Králové nebo v Brně), mohou se dohodnout i na konání rozhodčího řízení v zahraničí, jinak se ústní jednání koná v sídle Rozhodčího soudu v Praze. Strany se mohou dohodnout o jazyku, v jakém se má rozhodčí řízení vést. Jestliže se strany dohodnou, že se rozhodčí řízení povede v japonštině, musí si za rozhodce zvolit takové osoby, které budou japonštinu ovládat. Strany se mohou dohodnout, že bude rozhodnuto pouze na základě písemností bez ústního jednání.
- b) **Výběr rozhodců.** Strany mají možnost si za rozhodce vybrat osoby, které jsou odborníky v dané oblasti (např. ve stavebnictví nebo v mezinárodní přepravě), jsou schopné komunikovat v daném jazyce. Strany při výběru rozhodců nejsou vázány pouze na osoby zapsané v seznamu rozhodců vedeném rozhodčím soudem, musí však splňovat zákonné podmínky pro výkon funkce rozhodce. Předsedou rozhodčího senátu však musí být rozhodce, který je zapsán v seznamu rozhodců.
- c) **Je jednoinstanční.** Rozhodčí řízení je zásadně jednoinstanční, protože doručením rozhodčího nálezu stranám rozhodčí řízení končí a rozhodčí náleze je konečný a vykonatelný. ZRR sice připouští přezkum rozhodčího nálezu jinými rozhodci, dohodnou-li se na tom strany v rozhodčí smlouvě. K přezkumu rozhodčího nálezu v praxi dochází výjimečně, protože tím by se ztrácela výhoda jeho rychlosti.
- d) **Je neveřejné.** Strany mají zájem na zachování obchodního tajemství, důvěrných informací nebo své reputace, proto je rozhodčí řízení neveřejné. Není tedy možné, aby se ústního jednání účastnila média nebo veřejnost. Se souhlasem stran může rozhodčí senát připustit, aby na jednání byly přítomny osoby, které nejsou účastníky řízení (§ 28 odst. 1 Řádu).

- e) **Je rychlejší.** Rozhodčí řízení je podstatně rychlejší, jednak proto, že je jednoinstanční, a také proto, že rozhodci ve srovnání se soudci obecných soudů rozhodují podstatně méně věcí, a spor tak mohou operativně rychle projednat. Řád v § 30 upravuje urychlené řízení s vydáním rozhodčího nálezu do dvou měsíců od zaplacení zvýšeného poplatku za rozhodčí řízení (+ 75 %) na základě písemné dohody stran a na návrh kterékoli strany, která uhradila zvýšený poplatek za rozhodčí řízení, nebo do čtyř měsíců od zaplacení zvýšeného poplatku za rozhodčí řízení (+ 50 %) na návrh kterékoli strany, která uhradila zvýšený poplatek za rozhodčí řízení. Není-li rozhodčí nález do stanovené lhůty vydán, zvýšený poplatek za rozhodčí řízení se vrací.
- f) **Volnost při výběru zastoupení.** Strany nejsou při výběru svého zastoupení nikterak omezeny, nemusí být povinně zastoupeny advokátem. Mohou se zastupovat samy, mohou být zastoupeny českým i zahraničním advokátem.
- g) **Nižší náklady.** Náklady vynaložené stranou v rozhodčím řízení jsou s ohledem na jeho jednoinstančnost nižší. Poplatek za rozhodčí řízení činí 4 % z hodnoty sporu, nejméně však 10 000 Kč. U mezinárodních sporů je též minimální poplatek 10 000 Kč plus paušál na správní náklady rozhodčího soudu ve výši 5 000 Kč. Poplatek se snižuje o 20 %, rozhoduje-li jediný rozhodce (§ 48 odst. 1 Řádu). O úhradě nákladů rozhodčího řízení se rozhoduje v rozhodčím nálezu. Podobně jako v soudním řízení straně, která měla ve věci plný úspěch, přiznává rozhodčí senát náhradu nákladů rozhodčího řízení proti straně, která ve věci úspěch neměla. Měla-li každá ze stran částečný úspěch ve sporu, přiznává rozhodčí senát každé straně náhradu nákladů podle jejího úspěchu. V řízení před rozhodčím soudem se přiznává náhrada nákladů na právní zastoupení podle ustanovení vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.
- h) **Snadná vymahatelnost rozhodčích nálezů.** Jednou z velkých předností rozhodčího řízení je snadné a nekomplikované uznání a výkon rozhodčích nálezů vydaných na území České republiky v zahraničí na území členských států Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z roku 1958 (zákon č. 74/1959 Sb.; tzv. Newyorská úmluva). Úmluvou je od 4. 6. 2017 vázáno 157 smluvních států. Doručený rozhodčí nález je exekučním titulem. Nebude-li povinným splněn rozhodčí nález vydaný na území České republiky dobrovolně, pak oprávněný má proti povinnému stejné možnosti, jako by šlo o nesplnění pravomocného rozsudku českého soudu, tzn. že může požádat o výkon rozhodnutí či o exekuci.

i) **Možnost řešit spor online.** Nový řád pro rozhodčí řízení on-line byl zveřejněn dne 5. 9. 2017 v Obchodním věstníku a je účinný od 1. 10. 2017. Elektronická adresa pro podání žaloby on-line zní: online@arbcourt.cz.

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR

S účinností k 1. lednu 1995 došlo zákonem⁵ ke zrušení Československé obchodní a průmyslové komory, která se sloučila s Hospodářskou komorou České republiky. Rozhodčí soud působící při Československé obchodní a průmyslové komoře se dnem účinnosti tohoto zákona stal stálým rozhodčím soudem působícím při Hospodářské komoře České republiky a jeho označení se změnilo na Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“). Již od počátku svého působení se Rozhodčí soud zařadil mezi nejvýznamnější evropské a světové stálé rozhodčí instituce a tento status svým moderním přístupem k rozhodčímu řízení a svojí uznávanou rozhodcovskou činností nadále udržuje a rozvíjí. Rozhodčí soud je stálým rozhodčím soudem s nejširší možnou působností v České republice. V současné době má sídlo Praha 1, Vladislavova 17, PSČ 110 00.

Za své významné postavení na poli rozhodování sporů vděčí Rozhodčí soud zejména rozhodcům zapsaným v seznamu rozhodců vedeném Rozhodčím soudem, který je pravidelně doplňován a revidován tak, aby strany sporu měly vždy na výběr z těch největších odborníků v dané oblasti. Mezi zapsanými rozhodci jsou přední čeští i zahraniční advokáti, profesori, univerzitní pedagogové a uznávaní odborníci v mnoha právních i dalších oborech. Strany však při výběru rozhodců nejsou limitovány pouze seznamem rozhodců vedeným Rozhodčím soudem a mohou do funkce rozhodce jmenovat jakoukoli osobu, které vedení a rozhodnutí sporu před Rozhodčím soudem chtějí svěřit. V letech 2006 až 2016 bylo před Rozhodčím soudem rozhodnuto více než **22 000 českých a zahraničních sporů**, z čehož opětovně po zrušení rozhodčího nálezu bylo rozhodnuto 25 sporů. Rozhodčí řízení před Rozhodčím soudem se stalo vyhledáva-

⁵ Zákon č. 223/1994 Sb., o sloučení Československé obchodní a průmyslové komory s Hospodářskou komorou České republiky, o některých opatřeních s tím souvisejících a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, ve znění zákona č. 121/1993 Sb.

nou a úspěšnou alternativou k soudnímu řešení soukromoprávních majetkových sporů.

Rozhodčí soud je také sudištěm sporů o doménová jména. Od roku 2004 je Rozhodčí soud oprávněn administrovat a rozhodovat spory z národních doménových jmen (ccTLDs) s koncovkou .cz, přičemž aktuální řád pro řešení sporů o domény .cz a současný režim alternativního řešení sporů (a nikoli rozhodčího řízení) platí od 1. 3. 2015. Od roku 2005 je pak Rozhodčí soud oprávněn, jako jeden ze dvou poskytovatelů této služby, rozhodovat spory o doménových jménech s koncovkou .eu, a od roku 2008 je Rozhodčí soud oprávněn rozhodovat spory o generická doménová jména (gTLDs, včetně new gTLDs, brand gTLDs apod.) s koncovkami jako .com, .net, .org, .biz, .info a dále např. .tech, .restaurant, .cheap či .audi, .channel, .moscow a řadou dalších (v současnosti cca 1 200 gTLDs volných k registraci). Řešení sporu o doménová jména je vedeno on-line prostřednictvím zabezpečených platform, což umožňuje velmi rychlé projednání a vyřešení sporu dle příslušných pravidel. Rozhodčí soud také vede seznamy tzv. expertů z řad špičkových odborníků na danou problematiku, které mohou strany k rozhodnutí svého doménového sporu jmenovat. V současné době již před Rozhodčím soudem bylo projednáno a rozhodnuto tisíce sporů o doménová jména.

Závěrem

Rozhodčí řízení před rozhodčím soudem se za téměř 70 let jeho existence právem stalo vyhledávanou alternativou k řízení před obecnými soudy. Strany sporů se na rozhodčí soud obracejí i opakovaně a nejčastěji oceňují rychlost projednávání, volbu jazyka řízení, profesionální administraci sporu, možnost výběru rozhodců podle potřeb každého sporu a bezproblémovou vymahatelnost rozhodčího nálezu v České republice i v signatářských zemích Úmluvy o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů z roku 1958.

Informace o řízení před rozhodčím soudem, platné řády a pravidla, novinky, kontaktní informace, doporučená znění rozhodčí doložky, jakož i přístup na platformy řešení sporů z doménových jmen lze nalézt na adrese www.soud.cz.

*prof. JUDr. Marie Karfíková, CSc.
vedoucí katedry finančního práva a finanční vědy na Právnické fakultě Univerzity
Karlovy a předsedkyně Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*